

1. Grote mensenmassa's: indrukwekkend!

Wanneer bent u voor het laatst in een grote mensenmenigte geweest? Een enorme mensenmassa? Misschien bij een grote manifestatie, of misschien ergens in een stadion, of misschien wel bij een grote demonstratie. Een enorme mensenmenigte. Ik weet niet wat dat met u doet, maar ik vind dat altijd indrukwekkend, zoveel mensen! Als ik bijvoorbeeld terugdenk aan de val van Ceausescu, die vreselijke tiran van een president in Roemenië.

Tienduizenden mensen, misschien wel honderdduizenden, stonden te demonstreren voor zijn paleis, dat monsterlijke paleis waar hij een hele stadswijk voor had laten wegbuldoeren. En met het zicht op ál die mensen móést hij wel het veld ruimen.

2. Wat betekent deze ontelbare menigte?

Hier, in het boek Openbaring, lezen we ook over een mensenmassa, in vers 9 van hoofdstuk 7, daar ziet Johannes 'een onafzienbare menigte, die niet te tellen was, uit alle landen en volken, van elke stam en taal'. Ik vroeg me af: wat is de boodschap die God ons hier geeft, in dit gedeelte? Wat wil Hij ons duidelijk maken?

2a. In een moeilijke tijd...

Om dat te begrijpen moeten we een paar dingen weten over het boek Openbaring. Het boek Openbaring, het laatste bijbelboek, is geschreven door Johannes, één van de leerlingen van Jezus. Johannes was al oud, al rond de 90, toen hij het schreef. Omdat hij geloofde in Jezus, was hij verbannen naar het eiland Patmos, een vreselijk ballingsoord waar gevangenen zwaar werk moesten doen in de steengroeves. In de tijd waarin Johannes schreef, was er in het hele Romeinse rijk een vreselijke christenvervolgning aan de gang. Christenen werden uit hun huizen gesleurd, in gevangenissen opgesloten, voor de leeuwen gegooid, ze werden gemarteld en verbrand. En dat allemaal omdat keizer Domitianus de christenen beschouwde als een gevaar voor de samenleving. Want de christenen weigerden om hem, de keizer, als een god te vereren. De christenen zeiden: 'Wij brengen geen offer aan de keizer, want hij is geen god. Wij hebben maar één God, die wij kennen door Jezus Christus, en Hem alleen brengen wij hulde.'

Stel je voor, dat je in zó'n tijd leeft. Altijd angst, angst voor verraad, angst om zelf opgepakt te worden, angst dat ze je vrouw meenemen, of je man, of je kinderen. Wat een enorm druk legt dat op je leven!

En nu is die oude Johannes daar op dat eiland Patmos, en hij loopt op het strand, en hij krijgt visioenen. Visioenen van God. En God zegt: 'Schrijf op, Johannes! Pak je pen, noteer wat je ziet en hoort, tot een bemoediging van al die mensen die lijden om Mijn naam.' Wat Johannes dan opschrijft, dat is allemaal symbooltaal, en u begrijpt: die symbolen worden verschillend uitgelegd. Dat is moeilijk, en ik kan u alleen mijn visie geven, maar de grote lijn van het boek Openbaring, die is glashelder: 'Hou vol! Hou vol! Want Jezus is Overwinnaar!'

Wat ziet Johannes dan? Hij ziet de hemel, waar God op Zijn hoge troon zit, blinkend in luister en majesteit. En God, in de hemel, heeft een boekrol in zijn hand, dat is de boekrol van de geschiedenis. En niemand, helemaal niemand kan die boekrol openmaken, behalve Eén. Er is er maar Eén die het waard is, Eén Persoon is de sleutel van de geschiedenis, dat is het Lam. En het Lam, dat is de aanduiding voor Jezus Christus. Dat Lam, Jezus, maakt de zeven zegels van de boekrol open.

En wat gebeurt er dan? Dan ontrolt zich de geschiedenis. Als het eerste zegel geopend is, dan komt er een ruiter op het toneel, die zit op een wit paard, en hij gaat de wereld over om overwinningen te boeken. In die eerste ruiter zie ik Gods goede boodschap, Zijn Evangelie, dat de wereld overgaat. Want God is altijd de eerste, Hij staat aan de basis van ons leven.

2b ... vol lijden en pijn...

Maar dan worden de volgende drie zegels geopend, en bij elk zegel komt er weer een ruiter, drie ruiters, op een rood paard, een zwart paard en een vaalgeel paard. Die drie paarden staan voor het zwaard, de honger en de pest, oftewel: oorlog, gebrek en ziekte. Het zijn de rampen die over deze wereld gaan. Want deze wereld is een moeilijke wereld. Dat geldt voor iedereen, die te lijden heeft onder geweld, onder armoede, onderdrukking, noem maar op. Als voorbeeld zomaar een krantenbericht, van twee weken geleden: 'In de Noord-Chinese provincie Shanxi heeft de politie 31 slaven bevrijd. De arbeiders werden gedwongen twintig uur per dag in een steenbakkerij te ploeteren. Gewapende toezichhouders zorgen ervoor dat de slaven de fabriek niet konden verlaten. Dat meldt het dagblad Beijing News. De slaven waren onder valse voorwendsels geronseld. Ze kregen voor hun zware werk enkel water en brood. Sinds ze gevangen waren hadden ze niet meer gedouchet. Een arbeider was doodgeslagen, omdat hij niet snel genoeg werkte. Sommige slaven waren zo zwak dat ze de politie niet konden vertellen waar ze vandaan kwamen.' Dat is onze wereld! En kennen we allemaal niet talloze voorbeelden, ook diocht bij huis? Ziekte, ellende, huwelijken die op de klippen lopen, ruzies, mensen die gepest worden, wat een zee van tranen toch in deze wereld...

En dan wordt het vijfde zegel geopend. En dan krijgen we weer een kijkje in de hemel en we zien de zielen van al degenen die gedood zijn om hun geloof in Jezus, alle martelaars. En ze roepen het uit: 'Hoe lang nog, Here? Hoe lang moet dit nog duren? Hoe lang moeten mensen nog lijden om Uw naam?' En er klinkt een stem: 'Heb nog even geduld, er zullen nog meer mensen gedood worden om de naam van Jezus.'

Maar dan wordt het zesde zegel verbroken. En als dat gebeurd is, dan ziet Johannes een visioen van het einde der tijden. Het is de grote dag van God, die gekomen is. Er is een zware aardbeving, de zon wordt zwart en de maan

wordt rood als bloed. De mensen vluchten in paniek alle kanten op. En dan eindigt hoofdstuk 6 met een schreeuw van binnenuit, een hartekreet: 'Nu is de dag van God toorn aangebroken, wie kan dit oordeel overleven?! Wie kan staande blijven?' Het lijkt wel of iedereen eraan onderdoor zal gaan.

2c ... mag je weten dat ontelbaren stáánde blijven!!!

En het is dié vraag, 'Wie kan Gods oordeel doorstaan?' het is die vraag waarop dan een antwoord komt. En dat antwoord, dat is dat visioen van die ontelbare menigte. Er zijn dus mensen die het oordeel van God doorstaan. Inderdaad, er zijn mensen die al die ellende in de wereld overleven, en die er ongeschonden uitkomen, ja, zelfs méér dan ongeschonden, ze strálen van vreugde! En het zijn niet een páár mensen, nee, het is een massa, een onvoorstelbaar grote zee van mensen! En ze komen uit alle landen, en uit alle volken, en ze spreken alle talen. En nu komen we de betekenis van deze ontelbare mensenmassa op het spoor. Wat wil God ons zeggen in dit visioen? 'Mijn lieve kinderen, houd moed! Hou vol! Blijf geloven in Mij! En als je dént dat je er alleen voor staat, weet dan dat dat níét waar is! Je bent onderdeel van een enorme beweging van mensen, mensen uit alle volken, mensen uit alle eeuwen, samen één grote familie, samen Mijn gezin.' Dat is de boodschap die God ons meegeeft, ook nu, ook hier, vanmiddag!

God laat ons zien waar het op uitloopt: dat we samen voor de troon van God zullen staan, mensen met allemaal verschillende achtergronden, maar samen toch van harte één, één in de liefde voor God, één omdat we allemaal weten dat ons leven gered is door Jezus Christus. Want heeft u het opgemerkt? Al die mensen, die daar staan, in dat visioen, hebben witte kleren aan. Wit, dat is het symbool van reinheid. Zij hebben hun kleren wit gewassen met het bloed van het Lam. dat is een vreemd beeld. Want bloed, dat is toch rood? hoe kun je nu je kleren wit wassen met bloed?

En toch, bij Jezus is dat zo! Ik weet niet hoe dat bij jou is, bij u, maar heb je dat weleens, dat je je zo vies voelt, zo smerig? Je wilde het zo goed doen, en toch, wéér lukte het niet. Je zei dat éne, zomaar, het floepte uit je mond, maar wat een spijt heb je. Je voelt je vuil, om datgene waar je naar zat te kijken op de tv of op internet. Je voelt je vies en vol vlekken.

Maar dan zegt Jezus: 'Ik gaf Mijzelf aan het kruis, voor jou! Mijn bloed, dat maakt jouw leven schoon. Hagelwit!'

En daar staan ze dan, ontelbaar veel mensen! God zegt: 'Houd het voor ogen! Dáár loopt het op uit! Er zijn er véél meer dan je denkt!' En als je dat voor ogen houdt, dan kun je weer verder! Zoals Abram, die ontmoedigd raakte. God had hem een land beloofd, en Hij had hem een nageslacht beloofd, maar Abram werd stokoud, en hij had nog steeds geen zoon! En toen zei God: 'Abram, kijk naar de sterren. Ontelbaar zijn ze, toch? Zó talrijk zal jouw nageslacht zijn! Als de sterren aan de hemel, en als het zand aan de oever van de zee. Houd moed, ook al zíé je het soms niet, ook al weet je niet hoe het moet, Ik Zelf sta ervoor garant!'

Zo wil God ook ons bemoedigen, vanmiddag. Misschien ziet je wel hier, en je denkt: 'Ik weet niet of ik wel verder wil gaan met het geloof. Mijn vrienden vinden het maar onzin,

mijn familie begrijpt me niet, en soms voel ik zelf ook helemaal niks.' Maar denk aan die grote mensenmenigte! De overwinnaars, met in hun hand een palmtak, dat is het teken van de overwinning!

Misschien bent u weleens moedeloos, en voelt u zich onbegrepen. Zoveel mensen denken anders. Maar weet dat u deel uitmaakt van een wereldwijde beweging, van die ontelbare familie van God!

Ja, zo worden we bemoedigd! Zoals je weleens bemoedigd kan worden, bijvoorbeeld door de EO-jongerendag of een bezoek aan Taizé, of aan een grote conferentie, waardoor je het weer weet: 'Ik ben niet alleen! Duizenden, duizenden mensen, jongeren en ouderen, willen met mij samen Jezus volgen. Al is het met vallen en opstaan, maar tóch...!'

3. En temidden van ál die mensen ben jij gekend, bemind!

Een ontelbare mensenmenigte. Maar dan, tóch, nog een vraag. In die enorme mensenmenigte, raak je daar nou niet in verloren? Wordt je niet een nummer bij God? Weet u wat ik nou zo mooi vindt? Vóórdat Johannes die mensen ziet, hoort hij zeggen, wie die mensen zijn, die hele mensenmassa. Vers 4: 'Toen hoorde ik het aantal van hen, die het zegel van God droegen: 144.000 in totaal', 12.000 uit elke stam van Israël. Dat gezin van God, voor mensen ontelbaar, is door God geteld. 144.000, dat is natuurlijk een symbolisch getal: 12 x 12 x 1000. De twaalf stammen van Israël, keer de twaalf apostelen, en dat duizendvoudig vermenigvuldigd. Die grote mensenmassa, is uit menselijk oogpunt ontelbaar, maar God telt, als een goede herder, Zijn schapen, één voor één. Hij kent ons, persoonlijk, hoofd voor hoofd, hart voor hart.

En terwijl wij zeggen, uit menselijk oogpunt: 'Het is een menigte uit alle volken van de wereld', zegt God: 'Het is een mensenmenigte die helemaal ingelijfd is bij Israël, het is één volk geworden, met één taal, en één Koning.' Zo staat het al in Psalm 87: 'De HERE telt bij het opschrijven van de volken, die en die en die, ze horen erbij, Ik neem ze op in Mijn volk Israël.'

Een ontelbare mensenmenigte. Maakt u daar deel van uit? En jij? Heb je je al helemaal gegeven aan Jezus? Dan mag je er bijhoren! Totaal! En temidden van al die miljoenen mensen mag jij je gekend weten. Gekend door God. Bemind. Geliefd als een kostbaar kind. Amen.